

શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ

જૈન કોન્ફરન્સની

કવિતા.

અને

જૈન ખાળાઓને ગાવાનાં ગીત.

રચનાર

અધ્યાપક કેશવલાલ શીવરામ

પ્રસિદ્ધ કરનાર

જયંતીલાલ કેશવલાલ અધ્યાપક.

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૩,૦૦૦

આ પુસ્તકના સર્વ હક્ક કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે.

અમદાવાદ-‘એ જ્ઞો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ’ માં

નથુભાઈ રતનચંદ મારફતીયાએ છાંપી.

સંવત ૧૯૫૯

સને ૧૯૦૩

કિંમત રૂ. ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૮૩૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૩૪

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જેન હોન્ડે રચેલી કવિતા

વિષય દે-૪

અર્પણ પત્રિકા.

અશુદ્રાદી શ્રાધ ગુણાલંકૃત-

શેઠસાહેબ કાળીદાસ ઉમાભાઈ હઠીસંઘ.

આપના પિતામહ શેઠ હઠીસંઘ કેશરીસંઘે રાજનગરની વાડીમાં શ્રી ધર્મનાથજીનો બાવન જીનાલયવાળો સુર વિમાન સદસ્ય પ્રાસાદ બંધાવી અંજનશલાકા પ્રમુખ ઉત્તમ કૃત્યો કર્યાં છે; વળી તેજ સાહેબની પાછળ એમનાં ધર્મપતિ અને એમના વિનીત સુપુત્ર ને આપના પિતાજીએ શ્રી સમતશીખરજી વિગેરે મોટા તીર્થોના સંઘ ચલાવી જૈની ભાઈઓને તીર્થયાત્રાઓ કરાવી છે એટલુંજ નહીં પણ તીર્થમાર્ગે અનેક ધર્મશાળાઓ બંધાવી સાધર્મીઓને આશ્રય આપ્યો છે વળી ધણાં સ્વામીદેવસજો કરી પુન્ય ઉપાર્જન કર્યું છે. વળી આપના પિતાજીએ સંવત ૧૯૧૫ ની સાત્રમાં મારા પિતાને પાટણથી તેડાવી નેકનામદાર સખાવત બહાદુર શેઠાણી હરકોરબાઈ તથા રાવબહાદુર શેઠ મગનભાઈ કરમચંદના માતૃશ્રી શેઠાણીનેદતીબાઈની જૈનશાળા સ્થાપન કરી તેમાં જૈન અધ્યાપક પદ આપ્યું. વળી આપ મને તથા મારા પુત્રોને પણ અનેક પ્રકારે આશ્રય આપો છો. ઇત્યાદિ આપના પૂર્વજોના તથા આપના ઉદાર ગુણોથી આ મારી રચેલી કવિતા આપને અર્પણ કરું, તે કૃપા કરી સ્વીકારશો.

હી.

અમહાવાડ.
મીતી બાદરવા વદી ૧૦

{ સદરહુ જૈનશાળાનો માજી જૈન અધ્યાપક
કેશવલાલ શિવરામ.

આ ચોપડી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી
તેના સર્વ હક અધ્યાપક કેશવલાલ શીવરામમે સ્વાધીન
રાખ્યા છે માટે તેમની લખીત પરવાનગી વગર
કોઇએ છાપવી છપાવવીકે વેચવી નહીં.

શ્રી.

જૈન શ્વેતાંબર કોન્કરન્સની

કવિતા ૧ લી.

મંગળાચરણ.

રગ સારંગ.

મુણ સજ્જન સંધ્યા સમય સેલને સાડ—એ રાહ.

શ્રી ગાડી પાર્શ્વજીતેશ્વર પદકજ વંદી,
અત્રે સેવક એકત્ર થયા આનંદી;
કરીએ વિભુ વિજય અમારો વિધન વિદારી,
શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૧
મુંબદ બંદર અંદર મંદિર મનહર છે,
જેની સુરવર ધરથી શોભા સુંદર છે;
એમાં મુળ નાયક મુર્તિ મોહનગારી,
શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૨
ખ્યાતી ખટ દર્શન ધીર વીરતા વ્યાપી,
પ્રભુ કર્મ સુભટલું ઝપટ કટક ઝટ કાપી;
સત્તા ધારી સૌ સ્તવના કરે તમારી,
શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૩
હરીહરને હાવનારો મોહ હરાવ્યો,
નિજ વિજય વાવટો શિવપુર નંબર ચલાવ્યો;
અનુકરણ આપનું કરી મવું આભારી.

શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૪
 હઠાને ઘોડે આળસ ઉંધ ઉડાડી,
 હૈયે હીમત આપી હઠવાદ હઠાડી;
 તે પણ યુધ્ધે ઉતર્યા કરી તૈયારી,
 શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૫
 મળી પ્રથમ ક્રોધી તિથે દાસ તમારા,
 કરી કોન-રન્સ આ સભાસદો થૈ સારા;
 છે દ્વિતીય વખત મુખ્ય દરશન દેનારી,
 શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૬
 ગુણવંત ગવરનર જનરસ તણા ઝવેરી,
 જૈનીના ઝગડા છુટ્યા ચડી કચેરી;
 એ જૈન સૈનની લેખ સારા સરદારી;
 શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૭
 ધન વીરચંદ ધનવત પ્રમુખ પદ પામ્યા,
 વળી ક્રૂરીચંદ મંત્રીશ્વરના જસ ઝામ્યા;
 આમતા સ્વાગતા કરે સર્વની સારી,
 શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૮
 અભિમાન અનીતિ અનર્થ અરી અમારા,
 કુસંપ કુધારા વેર વિરોધ વધાર્યા;
 સાબાશી લખ શું એ શત્રુ સંહારી,
 શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૯
 બખતર ધર્માભિમાન તણું ધરીએ છે,
 એકવતા લખ આ યુદ્ધ યુદ્ધ કરીએ છે;
 ખુબ લડે અડગ રહી ક્ષમા ખડગ કર ધારી,

શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. . ૧૦
 વચનામૃત વક્તા વદન વિધુથી વરશે,
 દધ ધર્મ જીવન કષ્ટ મૃતક સજીવન કરશે;
 આ ભર્તૃભૂમિમાં બ્રાતૃ ભાવ વધારી,
 શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૧૧
 સાસન દેવી પદ્માવતી આપ પ્રતાપે,
 અહીં પાસજક્ષ ધરણેન્દ્રવિજય જસ આપે;
 સારા ધારા કરવાની ધારણા ધારી,
 શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૧૨
 શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્કરન્સ કરજોડી,
 પરમેષ્ઠી પ્રણુમી પ્રરંભે છળ છોડી;
 નિજ અસલ તણું ક્ષત્રીવટ સૌ સંભારી,
 શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૧૩
 સંગ્રામ તણા ગુણ ગ્રામ ગ્રંથ ગુંથાશે,
 શિવસુત કેશવથી રસમય કાવ્ય રચાશે;
 વાંચી વ્યંટળને ચઢે વીરતા વાસી,
 શ્રી જીન સાસનની જે બોલે નરનારી. ૧૪

કવિતા ૨ જી.

રાગ સારંગ.

નહિં ખાય પીએ રાત દિવસ વઢે વાતજ એક મહેશની-એ રાહ.
 પ્રણુમી પહેલાં, ગોહી પાર્શ્વ પ્રણુજ પરમ ઉચ્ચગારી;
 વિક્રમ બેલાં, જૈન શ્વેતાંબર કોન્કરન્સ કરનારી. ૨૬.

જીરણુ જિન ચૈત્ય નવીન થાશે, વળી પુસ્તક સધળાં સચવાશે;
ધન ખરે ઠેકાણે ખરયાશે. પ્રણુમી. ૧

જે ધરમાદ્ય ધનનાં ખાતાં, ખિવેકે જ્યાં નથી વપરાતાં;
ચશે યોગ્ય વ્યવસ્થા આ થાતાં. પ્રણુમી. ૨

જે જગમાં જૈની નામ ધરે, અણુ ખપતી વસ્તુ ખાય ખરે;
સુધરે એવા સૌ સંપ કરે. પ્રણુમી. ૩

વળી વેશ વિડંબક નર ડરશે, અધટીત આચરણુ ન આચરશે;
સારે રસ્તે સૌ સંચરશે. પ્રણુમી. ૪

સંસારીક ધર્મ તણા ધારા, સૌ લાયક સુખદાયક સારા;
પ્રભુ આપ કૃપાએ કરનારા. પ્રણુમી. ૫

નિરાશ્રિતને આશ્રય મળશે, જડમાં વિદ્યા જળ જળદળશે;
ભિક્ષુક પણ ઉદ્યમમાં ભળશે. પ્રણુમી. ૬

પ્રતિનિધિ વિચારો પુષ્પ તણી, બહુ શોભિત મનહર માળ બણી;
કરી ગુલાબચંદણએ ગુંથણી. પ્રણુમી. ૭

પરસ્પર વરતી સૌ પ્રીતિએ, નિત નિજ ધન વાવરશે નીતિએ;
શ્રાવક ચડશે ઉત્તમ સ્થીતિએ. પ્રણુમી. ૮

કવિની કવિતાની કદર કરશે, શોધી સાચા ગુણ સંધરશે;
શિવમુત કેશવં વસુ વાવરશે. પ્રણુમી. ૯

કવિતા ૩ જી.

શુ' નટવર વસંત ઐ થે નાચી રહ્યો. એ રાહ.
પ્રભુ પ્રણિપત કરી કોન્ફરન્સ બરી,
કોન્ફરન્સ બરી, ઉજરંગ ધરી. પ્રણુ.

જય જય જય શ્વેતાંબરી જડમતી હરી જરર;
આપો ઉત્તમ પદ અને, સત્ય ધર્મનું શરં.

ગુણનીધી ગણાઇ બાઇ સુકમાઇ તું કરી;
શસ્ત્રવીરમાં વીર છાપ ખરી. પ્રભુ૦

મુંબઇ નગરીમાં મળ્યો, આવક તણો સમાજ;
કે જીન જન્મ મહોત્સવે, સુરગીરી પર સુરરાજ.

વિપ્લુધનાં વિવિધ વચન, વાજીંત્ર વાગેરે;
પ્રતિનીધીનાં પ્રસન્ન વદન, ભાગટ ભાગેરે.

કુળવંતા આવક કષ્ટ, વળી વડા વિદ્વાન;
ભક્તિ કરવામાં ભળ્યા, ઝોપે અમર સમાન.

વિસ્તરે વિશેષ વિજય દેશમાં વિદેશમાં;
શિવસુત કેશવ કહે કાવ્યે કરી. પ્રભુ૦

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કેન્દ્રરન્સ (સમાજ) ના
વ્યવસ્થાપક સદસ્યહસ્થોને વિજ્ઞાપિ.

કવિતા ૪ થી.

સૈયર મુખકર સંસાર, શિયળ ભૂખણ સજીએ, (એ રાહ.)

શ્વેતાંબર જૈન સમાજ, મુંબઈમાં મળશે,

રચશે આવક સુરીવાજ, સર્વી સંકટ ટળશે; (એ ટક.)

જયપુર વાસી ગુલાબચંદ, પૂરણ લઈ પ્રયાસરે,

એમ એ. ની પદવી પામ્યા, કરી ઇંગ્લેન્ડ અભ્યાસ. મું ૧

દહાએ^૧ દહાને^૨ કરવા, વૃહસ્પતિ સમ વિદ્વાનરે;

- જૈની શ્વેતાંબરી સ્થાપી સમાજ આ શુભ ધ્યાન. મુ. ૨
- જૈની જનમન નાંજન વદનમાં, સંપ કલ્પદ્વર સારરે:
- પ્રથમ ક્ષોધી તીર્થે વાવી, અધિક કર્યો ઉપકાર મુ. ૩
- સારાં શેહેરામાં જઈ સીંચું, બાપણુ જળ બરપૂરરે;
- આર્ય જનો અંતરમાં ઉગ્યો, ઐક્યલતા અંકુર. મુ. ૪
- ૧૬ શ્રીમાળી વિનીત વિચક્ષણ, વિરચંદ વડ વીરરે;
- દીપચંદ કુળ દીપક પ્રમટયા, સાગર સમ ગંભીર. મુ. ૫
- ઝાઝા દુકાળીઆં જીવાડ્યાં, આપી અમ આધારરે;
- સી. આઈ. ઈ. ઇલકાળ સમર્પે, સન્માની સરકાર. મુ. ૬
- જૈન પાઠશાળાઓ સ્થાપી, દે વિદ્યાનું દાનરે;
- અમદાવાદ નિવાસી ઉત્તમ, અલ્પ નહિ અભિમાન. મુ. ૭
- આવકનાં જે મુખ્ય શેહેર છે, એના આગેવાનરે;
- ઢઢક સાથે લેઈ પધાર્યા, શેઠ તણે સુભ સ્થાન. મુ. ૮
- મુખઈ નગરીમાં મેળવવી, શ્વેતાંબરી સમાજરે,
- નિર્મળ મનથી નિરધારયું છે, આ અતિ ઉત્તમ કાળ. મુ. ૯
- સ્વામત મંડળમાં સ્થાપ્યા છે, પ્રમુખ પદે વડવીરરે;
- બ્રાત્ર બાવથી ભકિત કરશે, સાધર્મી ધરી ધીર. મુ. ૧૦
- પ્રેમચંદ સુત ફકીરચંદને, મંત્રી ઠરાવ્યા મૂખ્યરે;
- ધર્મ ધામ બાંધી તસ તાતે, સૌને આપું સુખ મુ. ૧૧
- કોલેજ આદી ફળવણીનાં, મોટાં કર્યો મકાનરે;
- અમર વિમાન ગયાં આકાશે, ઉતરેથી અભિમાન. મુ. ૧૨
- જૈનોની વસ્તી જ્યાં છે ત્યાં, પ્રિતે લખીયા પત્રરે;
- પધારશે પ્રતિનિધીને પંડીત, સંધ તણા સરવત્ર. મુ. ૧૩

કોટ તણા મેદાન માંહિ, મંડપ રચના રચનારે;
 નેયો હોય તોપણ જઈ નેને, એ દીક્ષી દરબાર. મું. ૧૪
 કરજન^૧ સમ કરજન સાહેબના, ઝવેરી જે જસવંતરે;
 જૈન સમાના પ્રમુખ સ્થાનને, શોભાવશે શ્રીમંત. મું. ૧૫
 હતો મુવર સંહારક સંચો, સમતશીખર ગીરી પાસરે;
 બંધ કરાવી રાય બહાદુરે બાંધ્યું પૂન્ય પ્રકાસ. મું. ૧૬
 કલકત્તા વાસી ગુણ રાસી, બાપુ બદ્રીદાસરે;
 સરજ સમ નિજ વચન કીરણથી, કરશે અધીક ઉજાસ. મું. ૧૭
 કુમારપાળ તણા પાટણના, આવકનો સમુદાયર;
 જૈન સમાજે સરસ શોભશે, જેમ સોલંકી રાય.^૨ મું. ૧૮
 આધ આવશે રાજ નગરના, મહારાણા^૩ મનમાનરે;
 પૂન્યવંત પાલણુપુર આવક, દીપશે જેમ દીવાન. મું. ૧૯
 ધર્મ રસિલા રાધનપુરના, આવક તણા સમુહરે;
 ભાવનગરના આવક રચશે, વિદ્વાનેથી વ્યુહ. મું. ૨૦
 શરવીર મુંબાઈના આવક, સેનાપતી સમાનરે;
 ઇત્યાદી શેહેરોના આવક, વાસવ સમ વસુવાન. મું. ૨૧
 કળીકાળસર્વજ્ઞ બીરદ ધર, હેમચંદ્ર મહારાજરે;
 જૈની કરીયા વિપ્ર શ્રીમાળી, જુઓ લોજકો આજ. મું. ૨૦
 એ જાતીના પ્રતિનિધીને, કયું ન તેડું કેમરે ?
 જૈન ધરમ જળથી લોજક મીન, અલમ કરો નહીં એમ. મું. ૨૨
 જમતાં જુદા જેસારી નથી, પામ્યા શું સંતોષરે;

૧ કલકત્તાના ગવર્નર ઝનરલ લોર્ડ કરજન.

૨ કુમારપાળનો વંશ.

૩ સીસોદીઆ રાણા.

તેડામાંથી પણ ટાળો છો, એ મોટો અપ્રસોસ. મું. ૨૪
 મન માન્યા મનમોહન મંત્રી, નીરમળ કરીએ ન્યાયરે,
 જૈનીને જય જીતેલ લખતાં, જૈનીતું શું જય; મું. ૨૫
 તિર્યચોને પણ સાધરમી, ગણેલ વાંચો અંથરે.
 વણીક નથી તેથી શું વિસર્યા, પાળક શ્રી જીનપંથ, મું. ૨૬
 જૈન બ્રાહ્મણો ભોજક બનણો, પ્રતિનીધી પ્રેસીડન્ટરે;
 સંઘ તણો શરણુગાર ભોજકો, ગજેંદ્રને જેમ ધંટ, મું. ૨૭
 ભોજકને ભાષણ કરવાનો, આપો કંઈ અવકાસરે;
 નિજ જ્ઞાતીતું સુખ દુઃખ ગાવા, આપ કને છે આશ, મું. ૨૮
 સનાતન પુણ પ્રમુખ ધર્મની, કીયા કરાવણુહારરે,
 ભાવ વૃદ્ધિકારક ભોજક જન, જીન ગુણના ગાનાર મું. ૨૯
 કુંજર શ્રાવક મુખથી પડે કહુ, યોછો ન થાય આહારરે;
 કાઠી સમ ભોજક જ્ઞાતી સૌ, પોષે નિજ પરિવાર, મું. ૩૦
 વિધીએ વિવાહ કરાવવાનો, આપોને અધીકારરે;
 શિવમુતકેશવ જૈન શાસ્ત્રના, સાચવશે સંસ્કાર, મું. ૩૧

કવિતા ૫ મી.

સૂરી મૂખ સાંભળી શ્રીજીન વાણી. (એ રાહ)
 જીએ જરા જૈનીઓ આંખ્ય ઉઘાડી,
 ગયા આપથી અન્ય અગાડી; જીએ-(ટેક)
 ધગ્લીશ અમલ આદીત્ય ઉદય આ,
 કરણા કીરણ કર કાઢી;
 પ્રજા રૂપી કરે પદ્મ પ્રસૂતી.

અનરથ ટાલ્ય ઉડાડી.

શુભે. ૧

ઉચ્ચરે આરતી ન્યાય નીલયમાં,

અદલતો ઘન્ટ વગાડી;

ન્યાયાધીશે નિજ ન્યાય પ્રશાદી,

ચતુર મનુષ્યને ચખાડી.

શુભે. ૨

લાંચીયા ચોર શુભારી હુટારા,

લંપટ મુખ લખાડી;

ખીટીશ રાજ્ય પ્રચંડ પ્રતાપે,

ધુચ્ચડ એ નાંખ્યા ઘટાડી.

શુભે. ૩

અન્ય પ્રજા ઉંચી પાયરી પામી,

જૈની પ્રમાદે પહાડી;

જૈન શ્વેતાંબરી શ્રાવ સમાજે,

જૈનીની જ્વત જગાડી.

શુભે. ૪

વસ્તુપાળ તેજપાળ વિમળશાનાં,

દેહરાંઓ દેહે દેખાડી;

જૈની હતા મોટા રાજ્યના મંત્રી,

હાલમાં નાખ્યા હઠાડી.

શુભે. ૫

કષ્ટક ઉદર ભરે નામના શ્રાવક,

નિત નિજ તત્ત્વ નચાડી;

ક્યાં થકી એવા આવે ઉંચી સ્થિતીએ,

વણીક વિદ્યા વણસાડી.

શુભે. ૬

ધર્મ ભ્રષ્ટ કષ્ટક વણીક બીખારી,

લાંછન કુળને લખાડી;

ન્હોતર્યા વિણુ નિત જમવાને જાએ,
મુકે અનાડી ઉઠાડી.

જુએ. ૭

રાજ્યની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ વરતેથી,
આ ભવમાં દુખ દાહાડી;
ધર્મ વિરૂદ્ધ વરતેથી ભવોભવ,
પેખીએ નજર ખોચાડી.

જુએ. ૮

જૈની શ્વેતાંબરી વૈદ જતીજી,
મિથ્યાત્વ રોગ મટાડો;
ઉધરીએ અનીતિ ઉદ્દેશીથી,
પૂર્વજ ધર્મ પમાડી.

જુએ. ૯

ભીતી તજી બલી ત્રિયા ભણોને,
પરીશ્રમ પ્રથમ ઉપાડી;
ધર્મ સેવન કરી ધર્મે વળગતાં,
લક્ષ્મી થશે નિજ લાડી.

જુએ. ૧૦

ઉત્તમ જૈન આચાર જાળવજો,
નીચ વિચાર નસાડી;
શુખ વિલશો કહો શિવમુત કેશવ
બોલનો દોલ વગાડી.

જુએ. ૧૧

કવિતા ૬ કૃી.

પાવન કરીએ પધારીને આ અખજાનો આવાસ. (એ રાહ)
ભલે પધાર્યા પ્રતિનીધી સાહેબ, પુરુષ પુન્ય નિધાન,
ગણાઓ તમે ધણા શુશુવાન, જણાઓ જગદુશાહ સમાન;

કર્ચું પંડીત વચનામૃત પાન, મળ્યું મહાજન મંડળમાં માન,
 માન મુકી આ કોન્દરન્સનું કથન ધરોતે કાન. ભ. ૧
 અહીં આવો ઉત્તમ અવસાન, ધ્યાનએ પરમ ધરમનું ધ્યાન,
 જૈનીને ગણો મિત્ર જીવનન, જ્ઞાનનું દાન કરો ધનવાન;
 યશે મશ્કરી કાંઈ ન કરતાં, વિચારીએ મતી માન, ભ. ૨
 બિરાજ્યાં સભાપતીને સ્થાન, ઝવેરી માંહી મુકીમ મહાન;
 રાય ખઠાદુર પુદ્ધિ બળવાન, એમનો હાલ હુકમ છે માન્ય;
 જ્ઞાન કરાવે સ્વધર્મનું તજ અંતરનું અભિમાન. ભ. ૩
 કરી ટોડલમલ સમ તતખીર, ભરી આ કોન્દરન્સ ગંભીર;
 નપુસકને ચઢીયું પણ નીર, ધન્ય નર રત્ન વીર રણધીર;
 શ્રાધ ગુલાબ સ્પર્શથી પ્રસરે સુગંધી ધર્મ સમીર. ભલે. ૪
 જેહ જસ્ટીશ ઓધી પીશ, વિચક્ષણ કુકીરચંદ મંત્રીશ,
 પરીશ્રમ પુષ્કળ લે નીશદીશ, જમાવો જૈની જસ જગદીશ;
 શિવસુત કેશવ કોન્દરન્સની રસીલી કાળ્ય રચીશ. ૫

જૈન શ્વેતાંબર કોન્દરન્સનું ધોરણ અને જિજ્ઞાસુઓને ભેટવાની ભલામણ.

સારું સારું સુરત શહેર મુંબઈ અલબેલી. એ રાગ.
 ચાલો ચાલો ચલુર નરનાર, મુંબઈ પુર જઈએ;
 જ્યાં કોન્દરન્સ મળવાર, સુખ દુઃખ લાં કહીએ,

ભરતખંડના જૈનખંધુનો, શ્વેતાંબરી સમાજરે;
 મળશે ત્યાં દુઃખ ટળશે વળશે, હુખી ગએલાં જાઝ. મું.
 દેશ દેશના જૈનખંધુના, સુખ દુઃખ ત્યાં કેહેવાયરે,
 સંસારિક ધાર્મિક બાબતના, સર્વ સુધારા થાય. મું.
 ગુજરાતી કચ્છી પંજાબી, માહારાષ્ટ્ર મેવાડીરે,
 પુરવી પંડીત દક્ષ સોરડી, મળશે બહુ મારવાડી. મું.
 રાય ઝવેરી દોશી ગાંધી, શ્રેષ્ઠિને શાહુકારરે;
 દેશ વિદેશી ધર્મ બંધુના, જોજો જઈ દેદાર. મું.
 કોન્દરન્સ મંડપની રચના, ગહન રચિ મનોહારરે,
 અમર વિમાન ગયાં આકાશે, દેખી આ દરબાર. મું.
 વક્તા મુખથી સ્વાંતી બિંદુ, શ્રોતા લે સુચિ પેરરે;
 શિષ્ટ છીપ મુકતાદ્રજ પાકે, દુષ્ટ સાપ મુખ ઝેર. મું.
 કોન્દરન્સ મળિને શું કરશે, શંકા કોઇને થાયરે,
 સક્ષેપે કહુ વિષય તેહના, જેથી શંકા જાય. મું.
 બાળલગ્ન વારો પરિહારો, કન્યા વિક્રય ચાલરે;
 જૈન વિધિ સંસ્કાર લગ્નના, કરજો ગુણિજન હાલ. મું.
 ભુંડાં બાણાં ગીત ફટાંણાં, ગાતાં લાજે જાતરે;
 બંધ કરો બેનો અપશબ્દો, લાજે માતને તાત. મું.
 વરઘોડો તે વરને ઘોડો, જાણે સૌ સંસારરે;
 દ્રવ્ય ઘટયું ન ઘટયો આડંબર, એ પડતીનો સાર. મું.
 જન્મ્યો તેહ જવાનો નક્કી, રડવું કૂટવું ફાકરે,
 કર્મ બંધ બંધાય મળે નહીં, લો કરવો શો શોક. મું.
 મરણ તણી દિલમીરીમાં, કંઈ મરણ કાયદાં થાયરે;

એ કેવો છે ઉલટ કાયદો, બંધ કરો કરિ ન્યાય. મું.
 પુણ્ય ક્ષેત્ર સાતે સંભાળો, શ્રાવક કુળ આચારે;
 જ્ઞાન ક્ષેત્રથી સાત ક્ષેત્રને, ઝોળખશો નિરધાર. મું.
 તે શ્રુત જ્ઞાન તણા ભંડારો, ઉદ્ધરો શોધિ હાલરે;
 ઘણું ગુમાવ્યું શેષ રહ્યું તે, સંભાળો ધરિ વહાલ. મું.
 ધીમંતો શ્રીમંતો શાણા, શેઠ અને શાહુકારરે,
 બે દરદી ન લહે દરદીની, પીડાનો પોકાર. મું.
 દિન દુઃખીયા સાધરમી બંધુ, નહીં જોને ઉદ્યોગરે;
 ભીખ માગતાં લાજે તેથી, મરવા કરે પ્રયોગ. મું.
 છપ્પનીયાએ ધન્યવાનને, નિરધન કર્યા સદાયરે;
 રંક થાય રાજા તે રાજા, રંક બને ક્ષણ માંજ. મું.
 નિરઉદ્યોગીને દો ઉઘમ, અશકત પાળો એમરે,
 ફંડ નિરાશ્રીત કરબયો ગુણિજન, સાધરમી સુખ જેમ મું.
 વ્યવહારિક ધાર્મિકનું અર્પો, જૈનિ બાળને જ્ઞાનરે,
 કેળવણીની શાળા સ્થાપી, દો વિદ્યાનુ દાન. મું.
 સ્ત્રી કેળવણી સૌથી ઉત્તમ, સંતતિ ઉપર છાપરે;
 જૈન પ્રજાનો ભવિષ્ય સુધારો, થાશે આપો આપ. મું.
 જિર્ણુ ચૈત્ય સમરાવોને દ્યો, તિથેાની સંભાળરે;
 ઇત્યાદિક હેતુથી વેહેશે, પુણ્ય તણી પરનાળ. મું.
 એ સરવે બાબત સમજાશે, કોન્દરન્સ મોઝારે;
 જૈન કોમની ઉન્નતિ કરવા, આ ભરીયો દરખાસ્ત. મું.
 વેગે જામને કોન્દરન્સને, વધાવજો નર નારે;
 કુસંપ ઢાળી કરો ઐક્યતા, જિનસાસન જયકાર. મું.

ધીરવીર ઠઠ્ઠાતું ધાર્યું. સફળ થશે આનંદરે;
જૈનોનતિના અંથ ગુંથશે, રચિ શુભ સાંકળચંદ. મું.

મુનીરાજ શ્રી બ્રાતૃચંદ્રજીના હિતોપદેશથી
સ્થાપન થયેલી શ્રી જૈન સરસ્વતિ સભાએ
કોન્કરન્સને ભેટ મોકલેલી કવિતા.

સાદુલ વિકીડીત છંદ.

મંગલાચરણ.

પ્રારંભે પ્રભુ પાર્શ્વનાથ સમર્પ આપો સદા સંપદા,
જૈનોના સમુદાયનો જય કરી ટાળો બધી આપદા,
આ મગળ મેળાવડો પ્રતિદીને વૃદ્ધિ કરો સર્વદા;
જૈનોની સંસારિ ધાર્મિક સ્થિતી ત્રાતા સુધારો સદા,
વધાવો.

પાટણના નૃપ નથિ તુજ મોહોલે પદમણી રાણી; એ રાગ

જૈની બંધુ કોન્કરન્સ વધાવો, આનંદનો દીન આજ,
સફળ દીન સફળ ધડી પણ આજ; જિગ્યો કંચન વરણો રવિરાજ,
સર્વો સૌ જૈનિબંધુનાં કાજ, મળ્યો ભોરતનો (શ્વેતાંબર) જૈન.

સમાજ; જૈનીબંધુ; ૧

કરે નિજ કોમ તણું કલ્યાણ; જીવ્યો જમમાં વિરલા તે બાણ,
કમાયો દોલત એજ માણ, કરે જે ધર્મ બંધુની સાજ; જૈની. ૨

સંપ ત્યાં બહુમી વસે સદાય; સંપ ત્યાં જંપ સકળ જન ગાય,
 રસી બહુ તંતુથી શુ થાય, બને કંકર કંકરથી પાજ; જૈની બંધુ. ૩
 કાળ દોસે જળ ત્યાં સ્થળ થાય, કોમના ધારા લમ બદલાય,
 સુધારા કરો થાય સુખ દાય, કોમ નીજ તરવા કરો ધવાજ; જૈ ૪
 શકળ પુરુષાર્થ કરો નીજ નામ, સુધારો ધર્મ અર્થને કામ,
 વદે સાંકળચંદ આશિશ આમ, વધારો જૈન કોમની લાજ. જૈની ૫

કોન્દરન્સનો હેતુ.

(રાણકદેવી) મંડપ રચ્યો આજ. (૨) એ રાગ
 સૌ જૈની બંધુને કાજ, કોન્દરન્સ ભરી આજ, (૨)
 કોન્દરન્સ ભરી છે આજે, સંસારિક ધાર્મિક કાજે;
 મંગળ વાજાંત્રો વાજે, દિશી બેહેરી થઇ અવાજે,
 મળી સરવે જૈન સમાજે, પધારી કરી સાજ, કો ૧

૧૮ ૫ ૯ ૧

ખંડ બાણુ બાકિત શશિ વરશે;

વદ ભાદ્ર ત્રયોદશિ દીવશે,

મુંબાઇ બંદરમાં હરશે;

કોન્દરન્સ ભરી ઉત્કર્ષે,

વકતા મુખ અમૃત વરસે. શ્રોતા લે સાર પીવાજ. કો ૨

લધુ વયના લગ્ન નિવારો,

વિધી જૈન લગ્ન સંસ્કારો;

કન્યા વિક્રય ધીકારો,

અપશબ્દ શ્રાણા વારો;
 વરઘોડો અર્થ વિચારો, એક ઘોડોને વરરાજ, કોઠ ૩
 જનમ્યો તે નકી જવાનો
 તો હર્ષ શોક શો આણો
 રડવે કુટવે શું મનો
 જે કર્મ બંધ નડવાનો

એ ચાલ બંધ કરવાનો, ઝટ લેવો યોગ્ય ઇલાજ, કોઠ ૪
 દેવાદિક દ્રવ્ય સંભાળો;
 કંઈ હુમતા જૈની ભાળો,
 સાધરમી નિરાશ્રીત પાળો
 બિધ્યમ ધધામાં વાળો,

તસ કંડ ખાસ બિજમાળો, એ ફરજ બજાવો આજ; કોઠ ૫
 ભવિજન શ્રુત જ્ઞાન સમાણી,
 જગમા વસ્તુ નહીં જાણી;
 સ્થાપો શાળા ગુણખાણી,
 શ્રુત જ્ઞાન દાન ઘો જ્ઞાની;
 નિજ સફળ કરો સુકમાણી, વધારો રૂડી લાજ; કોઠ ૬
 અજ્ઞાન તિમીર દુર થાવે,
 શુભ જ્ઞાન નેત્ર પરભાવે;
 તે જ્ઞાનોદ્ધાર કરાવે.

વળિ જીર્ણ ચૈત્ય સમરાવે;
 સંભાળ તીર્થ લે ભાવે, એ પરમ ધરમનાં કાજ; કોઠ ૭
 ઇત્યાદિક હેતુ જાણો,

કોન્દરન્સથી શક્ષણ પ્રમાણો;
 પણ ખરી લાગણી આણો,
 તો સુધરે કોમ સુખણો;
 કહયું સાંકળયંદનું માનો, તો સંપ કરો સૌ આજ, કો. ૮

આભાર.

[સુંદીર સામળીયા—એ રાહ.]

સમાજ જૈન મળીયો, મુંબાઇપુરીમાં આજ;
 આજ સુર તર ફળીયો, આનંદનો દિન આજ.—સમાજ
 આજ સભાપતિ સ્થાન ખીરાજ્યો,
 બદ્રીદાસ રાય બહાદુર છાજ્યા;
 જૈન વર્ગમાં માનું રાજ,
 રાખી જૈન કોમની માજા,
 તરવા જૈન સમાજ.

સમાજ જૈન.—૧

જન્મ દીધો કોન્દરન્સને જોણે.

ગુલાબચંદળ દહા એણે;
 જૈન બંધુની લાગણી જેને,
 ધન્ય વાદ આપો સૌ તેને,
 યત્ન ફળ્યો તસ આજ.

સમાજ—૨

પ્રમુખ કમેટી રીસેપ્શનના,
 વીરચંદ્રા મોટા મનના;

ફકીરચંદ મંત્રી એ ગણના,

સ્તુતિ પાત્ર ગુણ એ મહાજનના;

એવા નર વિરલાજ.

સમાજ—૩

આ મંમળ મહોત્સવમાં જોણે;
 તન મન ધન અરખ્યાં છે એને,
 સાધર્મીની ભકિત જેને,
 અભિવંદન કરીએ સૌ તેને,
 જસ મન કોમની લાજ.

સમાજ૦—૩

આજ પધારી ભવિજન વંદે,
 આભારી કરી જન પદ વંદે;
 કોન્દરન્સ ભેટી આનદે,
 સભા સરસ્વતિ સાંકળયંદે,
 જય બોલો જનસજ.

સમાજ૦—૫

આશિર્વાદ.

દાહરા.

રાજનગરમાં રાજતી, સમાસરસ્વતિ જેહ;
 કવિતા પુષ્પ વધાવતી, કોન્દરન્સને તેહ. ૧
 કોન્દરન્સ જૈનો તણી, વધી વૃક્ષ વડ જેમ;
 તપો તેજ આદિત્ય સમ, સદા શાંતિ, શશિ એમ. ૨
 સકળ જૈની બંધુ મળી, કરો એકયતા આજ;
 સાંસ્કારિક ધાર્મિક સ્થિતિ, સુધરે જૈન સમાજ. ૩

રચનાર.

સાંકળયંદ પીતાંબરદાસ શાહ.

અમદાવાદ રાયપુર સામજાની પોળ.

રથનાર જૈનસેવક (ભોજક) ગિરધરલાલ હેમચંદ.

પાગણ હાલ માણસા શ્રી રવીસાગરજી જૈનશાળા.

શ્રી જૈન કોન્ફરન્સ વિષે પદ્ય.

રમ્ય મિંધુડો.

ચંગ રણુ રંગ મંગળ હુઆ અતિ ધણા. (કડખો.)

“ઉનમસ્તીર્થપદ” પ્રથમ પ્રારંભતાં,

સકલ મંગલ વિષે શ્રેષ્ઠ ભાસે;

મન વચન કાય શુદ્ધિ કરી સ્મરણથી,

છેલ સુખ સર્વ ઝટ નય પ્રકાશે. ૧

જાગજો જાગજો જૈનિઓ જાગજો, } એ દેક
અંગથી ઉંધ આળસ (પ્રમાદ) ઉડાડો; }

સ્થિર કરી ચિત્ત સુવિવેક જે સાંભળ્યો,

સુગુર ઉપદેશ તે અર્થ કાઢો. જા. ૨

જાણવા યોગ્ય જે તત્વ તે જાણીને.

હેયને દુર કરવાજ મયવું;

જે ઉપાદેય તે ભાવથી સેવવું,

એજ સાર્થક મનુષ્યત્વ ગ્રહવું. જા. ૩

“જૈન કોન્ફરન્સ” ની મુદત છે હુંકડી,

યોગ્યતાથી કરોને તૈયારી;

શક્તિનો યોગ્ય ઉપયોગ છે આ સમે,

સ્વપરને લાભ એથીજ ભારી. જા. ૪

જૈન શાસન તણું સૈન્ય સુણ્ય સુગુરથી,

વર્ણવે પાર તેનો ન આવે;

ધર્મગુરૂ સૂરી રાજા વળી મુનિવરા,

જે જિનાગાથિ શાસન દીપાવે.

જા. ૫

માનવંતા અમલદાર તો મુખ્ય તે,

(વળી) તાસ અનુયાયે જે શ્રાદ્ધ ધર્મિ;

સુગુણ એકવીશથી જે અધિક શોભતા,

પણ નહીં દુષ્ટ કે કલીષ્ટ કર્મિ.

જા. ૬

તે ચતુર્માસમાં ધર્મ ઉત્પતિ થવા,

મોહમયિ નગરીમાં આવી મળશે;

દીર્ઘ દષ્ટિ વડે લાભ દાયક ધણો,

કાર્યની વાત બહુધા નિકળશે,

જા. ૭

કૈક વિદ્વાનની વિદ્વતા ઝળકશે,

સૈન્યમાં જેમ સમશેર ખુદ્ધી;

કુમતને કાપવા સહ મત થાપવા,

જે સુવિદ્વાન કોઈ કાળ ભૂલી.

જા. ૮

ખુદ્ધિ બળ અસરકારક કરી ભાષણો,

બાણની જેમ સહુ ચિત્ત વિધી;

શલ્ય કૂમાર્ગનો સઘ ત્રૂટે પછી,

નીતિની સડક આવે જ સીધી

જા. ૯

સહન શીલતા સહુ શેડીયા રાખશે,

ઢાલ ઘેગી કદી દુઃખ ન લાગે;

ધૈર્ય ધારણ કરી ન્યાય શુભ ખડગથી,

ખેત્રતાં દુષ્ટ મત દૂર ભાગે.

જા. ૧૦

ત્રિવિધના તાપને તોડવા તોપ સમ,

ઔષ્યતા અધિક પુન્યેજ આવે;

જ્ઞાન ગોળાવડે સૈન્ય દુર્ગોધનુ,

પલકમાં પાર કરવા હિડાવે.

જામ. ૧૧

સુયશ જૈનોજતીથી વધે તેજ શુભ.

વિવિધ બાજિંત્રથી ગગન ઝાજે

જૈન શૂરવીર જે સુમટ તે તેજને,

જોઈ કુમાર્ગે થઇ દીન લાજે.

જા. ૧૨

શુદ્ધ જયશ્રીનો વરમાળ સુસ્તેહથી,

જૈન બન્ધુ સુખુદ્ધિથી વરશે;

જૈન ઝો નામ સાર્યક કરી દસ દિસી,

જેહની વિમળ કીર્તિ પ્રસરશે.

જા. ૧૩

રક્ષકો જૈનશાસન તણા જે વળા,

દેવ દેવી સુપ્રસન્ન થઇને;

વિધન વિદ્યારીને સૌખ્યનો શ્રેણીમાં,

સ્હાય થાશે સહિ હેત દઇને.

જા. ૧૪

સંપ લક્ષ્મી ધૃતિ કીર્તિ કાન્તિ વધે,

સિદ્ધિદાયી શુચિ ધર્મ ખુદ્ધિ;

શુદ્ધ સ્પાદાદની વૃદ્ધિ સત્શાસ્ત્રની,

સર્વમાં શ્રેષ્ઠતા થાય શુદ્ધિ,

જા. ૧૫

ધન્ય હો ધન્ય નરરત્ન દહા તમે,

પ્રબલ સુપ્રમત્તથી કાર્ય કીધું;

પરમ વીતરાગના માર્ગને ઓળખી,

સ્વપરહિત કાજ સર્વસ્વ દીધું. જા. ૧૬

અનુપ આ તક તણો લાભ લ્યો સૌ મળી,
સઘ થાયે હવે જો સુધારો;

જૈન શેવકપણુ યોગ્ય થાવા થકી,
જૈન ઉન્નતિ તણો અતિ વધારો. જા. ૧૭

હાનીકારક બધાં વિધન ટળે વેગળાં,
સકલ મંગળથી શુભ કાર્ય સારે;
શ્રી જિનાશ્વ સહિત સંઘની દૃષ્ટિથી,
ઘટ (નિલ) સુખ શ્રી સઘ ગિરધર સુધારે. ૧૮

જૈન બાળાઓને ગાવાનાં ગીત.

ગીત ૧ લું.

અમે ઇશ્વર માગીએ એટલું. એ રાહ.

સુરજ ઉદય થયા પહેલું ઉઠવું.

નિરમળ મનથી ગણી નવકાર, સુઓધ આ સાંભળો.

કહ્યું કરવું પોતાના મા બાપનું,

પગે લાગીને સર્વ પ્રકાર, સુઓધ આ સાંભળો ટેક.

દેહેરે જન્મ જન રાજ જુહારી,

મુકી આગળ યોખા બદામ,

સુ. ૧

વિનયે વિનતી કરી વીતરાગની,

કરીએ પાવન મનથી પ્રણામ.

સુ. ૨

ઘેર આતી પછી પાઠ ગેખવો,

લખી અક્ષર શીખવા આંક.

સુ. ૩

નત નેહ જન્મરે નિશાળમાં,

બાણુવું ગુરજ કાઢે નહી વાંક;

સુ. ૪

પાટી પોથીને પગ ન અડાડીએ,	
નહી ઘાલીએ મુખ માંહી પેન.	સું ૦
વળી અક્ષર થુકે ન છેડીએ,	
નહી લુગડાં બગાડીએ બેન.	સું ૪
કજીએ કાઢથી કદી કરીએ નહીં,	
સદા રાખીએ મોટાનું માન;	સું ૦
પરની ચીજ પડી ન ઉપાડીએ,	
તજીએ ટેવ નહારી તોફાન.	સું ૫
જાણો જે જે ઉછાંછળી છોડીએ,	
તેનો સંગ ન કરીએ સુખાણુ;	સું ૦
બાધ વગર અવર પર છોકરા,	
એની જોડે રમે જસ હાણુ.	સું ૬
મહેણું કાઢને કદી નહી મારવું.	
મીઠું ખોલો વધે જેમ વહાલ,	સું ૦
શીખ માની સદા સુખીયાં થશે;	
કહે સિવ સુત કેશવલાલ,	સું ૭

ગીત ૨ જી.

મોહી રહ્યો છું મંદ હાસ્યમાં (એ રાજ. ૩)

પતિને આનંદ અતિ આપતી, સતિની કૃતિ પતિને આનંદ અતિ આપતી

ધરની સ્થિતિ નિરખીને વિવેકથી નિભાવતી
દુખડુ દેખી દીલ નથી ડગાવતી;—સતીની.

સરસ રાંધી રસવતી સતી પતી જમાવતી.

મંદ મંદ હસીને હસાવતી—સતીની. ૧

આકરો સ્વભાવ સાસુ નણંદનો સંભાળતી,

કામથી નથી કદી કંટાળતી.—સતીની૦
 ચીજ રકમ ધરતી ધરીત સ્થાનકે ઠરાવતી.
 સ્વચ્છતાથી આંગણું શોભાવતી.—સતીની૦ ૨
 કુચલી કરી નકામો વખત નથી કાઢતી;
 કોષથી બોલી નથી બગાડતી,—સતીની૦
 માન વીના માનવીને માનથી બોલાવતી.
 સુજસ નાત જાતમાં જમાવતી—સતીની૦ ૩
 સૂમતિ સમર્પિ સદા સંતતી સુધારતી,
 હેત સગાં બહાલાથી વધારતી.—સતીની૦
 ઉત્તમ આબરણુ સદાચરણથી શોભાવતી,
 આજ્ઞા પતિની સાંતિ ઉઠાવતી—સતીની૦ ૪
 સ્નેહ જળે આપ તાપ સ્વામીના સમાવતી,
 મધુર વચન મોતીડે વધાવતી;—સતીની૦
 શિખ શિવસુત કેશવની સદા સ્વીકારતી,
 સર્વ વાતે સ્વામીની સમારતી.—સતીની૦ ૫

ગીત ૩ જી.

વારો પ્રભુ હશમા શીતળનાથ—એ રાહ.

સજની સદ્યુણના શયુગાર સજીને શોભીએરે લોલ,
 નિર્લજ નફટ કપટ કરનાર કને નવ યોભીએરે લોલ;
 નિર્મળ સમતા ગંગ તરંગ બિશે નિત ન્હાઇએરે લોલ,
 સદ્યુર બોધ સુગંધી અંગ ઉમંગે વાઇએરે લોલ. ૧
 ઉત્તમ કુળ મરજેદા અંબર પહેરી પ્રીતિએરે લોલ,
 તજીએ અવગુણુ અલીક આડંબર રહીએ રીતીએરે લોલ;
 કરી નીતિ કુંકુંમ તીલક કપાળ વિશાળ દીપાવીએરે લોલ,

ભગવત ભકિત ભરત વીચાર કે આડ ઓપાવીએરે લોલ. ૨
 લજ્જા અંજન આંતે આંખ, જગત જસ જમવારે લોલ;
 રાખો મુકિત રતન અભિલાખ, પ્રભુ પદ પામવારે લોલ,
 હીત સત્ય મધુર વચન તંબોળથી, વદન વિભૂષીએરે લોલ,
 રાખી પ્રભુપદ ચિત્ત રંગ ઓળ પાતકને પીસીએરે લોલ. ૩
 સજી કરદાન મણી કંકણ કુળવટ નવ ચુકીએરે લોલ,
 પહેરી પ્રભુ આચા ઝાંઝર ઝટ પગ પંચી મૂકીએરે લોલ;
 વિદ્યા હુતર હીરલા હાર હરખી હૈયે ધરેરે લોલ;
 ભણી જીન પ્રકરણ વિવિધ પ્રકાર તમે કહે કરેરે લોલ ૪
 શ્રદ્ધા શ્રેષ્ઠ સુઆગવાળ સરસ સુધારીએરે લોલ;
 ગુથી જીન ગુણ કુસુમની માળ કચુકી ઉર ધારીએરે લોલ.
 શ્રી જીન ગુણ ગુલબાસ ગુલાબ સુવાસ સદા ગ્રહોરેરે,
 લાયક જે સમકીત ઇલકાળ, ભક્તી લલના લહોરે. ૫
 સહ ઉપર પુત્રી સમ રનેહ ડાહીઆમ^૧ ધરેરે લોલ,
 આપી સુગુણ આભૂષણ એહ સાસરવાસો કરેરે લોલ;
 સજશે આ શણગાર અખંડ એ રીતણ એહનુરે લોલ,
 શિવ સુત કેશવ પુન્ય પ્રચંડ એછે તેહનુરે લોલ. ૬

અમે ઇશ્વર માગીએ એટલું. એ રાજ.

વર અલખેલા પરણવા ઉવલ્યા, સારા સારા સજી શણગાર,
 જીઆવરને જોઈ રહી—એ ટેક.

કંઠા મણીઓ માણુકના છે કંઠમાં,

હીરા મોતીના નવસરા હાર.

જીઆ. ૧

હીરા પાનાં માણુક જડી હેમમાં,

૧ કૈં વીરચંદ્રમાધ સો. આદ્ય. છ. નં. પી. નાં ધર્મપતિ

શીર પેચ બાંધ્યો શોભે શીર.	બ્રુઆ૦
ખરાં મોતીની કલગી ખોશી ખરી,	
બાણે ટોડમલ છે વજીર.	બ્રુઆ૦ ૨
કેડે હેમ કંદોરો હીરે જડ્યો,	
નંગ જડીત કુંડળ પહેરયાં દાન.	બ્રુઆ૦
જરી જામો જુઓ પહેર્યો ઝમમગે,	
ફાફળ શ્રીફળ પોસમાં પાન.	બ્રુઆ૦ ૩
લટકે મોતી લીલમ તણાં હુમખાં,	
કસખી મોતી તોરાવાળી પાગ.	બ્રુઆ૦
લળી કુળ લલના લેછે લુછણાં,	
જનની જનકને હર્ષ અથાગ.	બ્રુઆ૦ -
પોંચે પોંચીઓ પાનાની પહેરીયો,	
ખાજુળ ધને ખેરખા બાંધ.	બ્રુઆ૦
સાચા કસબની મોજડી શોભતી,	
પહેરી પેગડામાં ઘાદ્યો પાય.	બ્રુઆ૦ ૧
પછી અશ્વ ધરાની ઉપર ચઢયા,	
વિઝે ચામર વિઝણા વામ.	બ્રુઆ૦
ગોરા ગાલે માસો કર્યો મેશનો,	
જેથી નવસા નહી નજરાય.	બ્રુઆ૦ ૬
નહવણું કરતાં અત્તર ચોળ્યું અંગમાં,	
પ્રસરી તેની મુવાસ ચોપાસ;	બ્રુઆ૦
ખીડી પાન સોપારીને એલચી,	
મેળી મૃગમદ્યી મુખવાસ.	બ્રુઆ૦ ૭
મહોદુ મહાજન સાજનમાં મળ્યું;	
સાથે સાજુ સાહેબ સરદાર.	બ્રુઆ૦

નાણાવટીને નગરસેક નરખીઆ,
આવ્યા રાજ અમલ કરનાર.

જીઆ૦ ૮

હેમ હોદ્દા સહીત હાથી હીંડતા,
રથ પાલખીનો નહીં પાર;

જીઆ૦

પોલીસ ખાદ્યને આવી પાયગા,
શોભે સાંભેલા શક કુમાર.

જીઆ૦ ૯

વાગે બેરી ભુંગળ ભલી ભાતથી,
વાગે સહસ્ર ગમે શરણાધ

જીઆ૦

વાળાં વાગે વિલાયતી રાગમાં,
સુંદર પુરપની વાડી લુટાધ.

જીઆ૦ ૧૦

આવ્યો વરધોડો સખીઓ મુખે શુભી,
જોવા કન્યા ઝરખામાં નય;

જીઆ૦

કહે શિવમુત કેશવ સ્નેહથી,
મુખ પામજો સંખી સદાય.

જીઆ૦ ૧૧

પાંખતી વખત ગાવામાં ગીત.

વેનાણુ ઉઠોને આટલું ઉઘવું શું? તમે ચતુરસુગણુ છે શીખવું શું?
બર તોરણુ આવીને ઉભા રહ્યા, અમે થાકી ગયાં પગ થંભ મયા. ૧
ગમ્મ હાંટી છખીલી તંબોળ વળી, પુંખવાની સામઘી સજી સમજી;
નાકે વાળી મોતીની હીરે જડી છે, માથે મોડ કસુંખત્ર સુંદરી છે. ૨
સરવે પુંખણાં સોવન થાળ ધરી, મુઝી કનક કંકાવટી કંકુ ભરી;
મળી અક્ષત સ્વેત અખંડ લક્ષ્મી, પુંખવાને જમાઈ તૈયાર થમ. ૩
ધુસળ મુસળને રવૈયા થકી, પુંખે ત્રાકને તીરથી નવશા નકી;
છડી ખીંડી સરૈયા ઉતારી અહી, નાંખી ચાર દોશાએ આનંદ લહી. ૪
કંકુ તિલક કરી ચોખી ચોઢે ખરે, ગણી મુત સરખો તાક સાધ કરે;
પછી સંપૂઠ ઉપર પામ ધરે, ગાવા શિવમુત કેશવ ગીત કરે. ૫

ચોરીમાં ગાવાનું ગીત.

રામ લક્ષ્મણ વન સધાવતાં, એ રાગ.

ચોરી રચના કરી રૂડી ચોકમાં,

બેઠા વરવહુ સુરજ સનમુખ;

મલકાવતાં મુખ મંગળ ફેરા ફેરવે.

એ ટક

બધુ નામ દીશાએ વિરાજ્યાં,

જમણી બાળુએ જોઈને જમાઈ;

સાસુ હરખાઈ. મંગળ.

૧

સદાચરણી વિધાનિધી વરવહુ,

રૂપે રતી રતી પતીના સનાન;

કે રાધિકા કાન. મંગળ.

પ્રેમે ચક્ષુ પરસ્પર મેળવી,

પછી મનનો કરીને મેળાપ;

ચયાં એક આપ. મંગળ

૨

ચોરી વચ્ચે વેદીકા ઉપર વળી;

અગ્નિ પ્રગટ કરે કુળ ગોર,

રાખી ધંત જોર; મંગળ.

ડાંગર સૂંછીત રૂપાની પરાતમાં,

જળની ઝારી કંકાવટી જોઈ;

સરવ રાખી સોઈ. મંગળ.

૩

સુંદર શાળની નવ ઢગલી કરી,

મુકે મ્હોર સોપારી સુખણ;

અહોને પ્રમાણ; મંગળ.

સુર્યાદીક નવ અહતું પુજન કરે,

વર કન્યા સદા સુખી સાથ;

ગોરી ગીત ગાય. મંગળ. ૪
 વરી આપે ખોળામાં ખુશી થઇ,
 વરબહુને કુમારીકા વીર;
 મુપકુ રાખી શીર, મંગળ.
 ચાર વાર વહનીને વધાવતાં,
 કરે વેદીઆ મંત્ર ઉચ્ચાર;
 એ છે અધીકાર. મંગળ. ૫
 પાણીગ્રહણ કરી પછી પરણતાં,
 સાક્ષી પંચ સગાને સન્મન;
 પ્રશન વદન, મંગળ.
 વરત્યા વિવાહમાં વડીલ બિચારથી,
 કુળ વંશ પરંપરા રીત;
 બાવરીયુ છે વીત મંગળ. ૬
 વરત્યું પહેલું મંગળ વડા બહાલથી,
 કરે દંપતી કોલ કરાર;
 પુરણ બાંધે પ્યાર, મંગળ.
 સોગન ખાઇને કન્યા કહે છે કંથને,
 સદા પતિનેા ધર્મ પાળીશ;
 કહેશેા તે કરીશ. મંગળ. ૭
 શુભ ચિંતવીને સહુ કાજમાં,
 સ્થાય કરીશ હું સર્વ પ્રકાર;
 સુધરવા સંસાર. મંગળ.
 પછી પ્રેમે પ્રતિજ્ઞા પતિ કરે;
 પતિ પાળીશ પ્રાણુ સમાન,
 વધારીશ માન. મંગળ. ૮
 બીજુ મંગળ વસ્ત્રતાં વરબહુ,

ઋ મેળવીને આપે ડાલ;
 પાળુ મોલે મોલ; મંગળ.
 ડોડે વચમાં કરયા કુળ દેવતા,
 બાંધ્યો દુધ પાણી સમ પ્રેમ;
 હીરો જડ્યો હેમ. મંગળ.
 વળી ત્રીજું મંગળ એમ વરતીયું,
 રાખી ચંદ્ર સુરજ તણી સાખ,
 ઉત્તમ આભલાખ; મંગળ.

૬

ચોખા ચિત્તથી ચોથું મંગળ વરતીયું,
 જેના સાક્ષી છે શ્રી જમદીજ;
 આ ઉમિયાં ને ઈશ. મંગળ.

૧૦

જોડું અખંડ જુગો જુમ જીવને,
 જૈનાચાર સાચવજો જરૂર;
 ઉમંગવી ઉર. મંગળ.

સુખ પુત્ર કળત્રનું પામજો,
 કરે શિવસુત કેશવ પાસ;
 વિદ્યાનો અભ્યાસ. મંગળ.

૧૧

પહેરી ચોળી લટકા મટકા કરતા આવ્યા. (એ રાહ.)

જૈન શ્વેતાંબર કોન્કરન્સ આમંત્રણ આવે;
 પ્રતિનીધીઓ સૌ પ્રેમ સહીત આસન શોભાવે.

વિદ્વાન વિચાર જણાવે, સમગ્ર સમજે સમજવે,
 મિથ્યા મમતને મુકાવે-જૈન શ્વેતાંબર—

ઉત્તમ મત મળતા આવે, કાવ્ય શિવસુત કેશવ ગુણ માવે;
 અધીક્રાન્દમજકે આવે, મોતીનો સમાણું વચનોથી વધાવે,

સમાપ્ત.

